

Ordförande har ordet
2011-10-04

Vintersäsongen drar ni igång för våra vintersporter och trycket ökar på många vad gäller träning, tävlingar m.m. I helgen som gick hade vi styrelsemöte i Malmö och kunde sålunda samtidigt se på Star Class tävlingarna – en internationell ungdomstävling i Short Track i regi av ISU och arrangerad av SK Skrinaren i Malmö. Jan Klev & Co från SK Skrinaren gjorde ett verkligt fint arbete och ungdomstävlingen genomfördes på ett utmärkt sätt. Tävligen blev ett litet första test på våra förebereelser för EM i Short Track som vi skall arrangera 2013. Alla frivilliga krafter med Jan i spetsen var bra trimmade och det ser gott inför den stora utmaningen om drygt ett år med just EM i Malmö.

En oåterkallelig känsla av besvikelse upplevde jag tyvärr i dagarna före styrelsemötet. En av vår elitåkare inom hastighet, Daniel Friberg, har slutat. Tråkigt då vi hade önskan om att han skulle komma tillbaka efter sin svåra skada förra året. Men besvikelsen handlar inte om detta utan de uttalanden och omdömen som Daniel efter sitt beslut att sluta tyvärr lämnat om Svensk Skridsko i allmänhet och Svenska Skridskoförbundet i synnerhet.

I en intervju med Daniel, återspelad i telefon till mig från radiosporten när man önskade min kommentar till intervjun, konstaterar Daniel att satsningen från Svenska Skridskoförbundet på eliten inom hastighet ”har varit obefintlig”. Ett uttalande som är så häpnadsväckande att jag nästan blev mällös när jag hörde det. Av de resurser som förbundet totalt förfogar över omfattar elitbudgeten omkring 30 % och merparten går till hastighet och inom hastighet till ett fåtal individer bl.a. Daniel. När denna satsning betraktas som obefintlig blir man ledsen och upprörd.

Jag har respekt för att man kan tycka att det borde satsas mer på eliten inom hastighet. Jag har också respekt för att man kan tycka att vi borde ha satsat mer tidigare. Jag delar visserligen inte uppfattningen men kan ha respekt för den. Någon kanske kan tycka att vi borde lägga alla resurser på eliten, extremt naturligtvis i det faktum att vi har ganska mycket annat att prioritera också. Vi måste bl.a. få en bredare rekryteringsbas för framtida elitlångare. Men - och det är min ”point” - om den satsning vi gör och har gjort på eliten inom hastighet, senaste åren på ett fåtal manliga åkare - betraktas av en av mottagarna till satsningen som obefintlig då är det så perspektivlöst att orden håller på att tappa i betydelse.

Lägger vi omkring 30 % - över 2 miljoner kronor - av resurserna på eliten, på ett fåtal aktiva, så är det banne mig inte obefintligt. Det är mycket med våra mått mätt. Det är en spark i magen på hela det ideella skridskosverige när en av de våra, så perspektivlöst hanterar alla resurser som allokerats till eliten under åren. Det krävs många insatser av många - helt idéellt - för att ett förbund skall kunna nomineras till ett rimligt stöd från RF och andra, ett stöd som sedan möjliggör att ett förbund kan hantera såväl bredd som topp. Utan alla dessa insatser kan många ”talanger se sig i månen” efter möjligheter att nå elit. Några får chansen, tar den och blir stjärnor. Det är min förhoppning att då sådana lyckliga situationer uppstår så minns stjärnorna vägen dit och glömmmer inte den satsning som gjorts från såväl föreningar som förbund.

Jag har lärt känna Daniel som en trevlig och sympatisk person och det känns inte helt enkelt att behöva polemisera på det här sättet. Men då det ”barkar” därhän att perspektiven går förlorade, då måste man säga ifrån även om det handlar om en ung person, kanske med överilade tankar i besvikelsen över att satsningen mot världseliten inte slutade som han önskat. Topp 15 – 20 på individuell nivå i World Cup är inte fy skam men givetvis inte av den omfattning att kommersiella resurser har östs till förbundet. Detta till trots har förbundet satsat en stor del av sina resurser på bl.a. Daniel och vi har gjort detta trots att det inte varit helt enkelt i prioriteringar med annat. Efter de senaste 5 årens satsningar är tyvärr läget, på hastighetssidan, att vi står med en om möjligt ännu tunnare elittrupp på herrsidan, inga elitåkare överhuvudtaget på damsidan och med negativa synpunkter från personer som fått möjligheten, uppbackad från förbundet med hög prioritering.

Självkritiken ser jag ännu inte från ledningen/tränaren för satsningen. För förbundet blir det under alla förhållanden läge för självkritik. Givetvis måste jag som ordförande fundera en hel del över huruvida en satsning med alla ”äggen” i en korg varit rätt att stödja på sätt vi gjort från förbundet, men framförallt hur vi formar strategier framöver som är mer uthålliga och framgångsrika än de som ligger bakom oss.

Roger Bodin

Ordförande